



DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 27

Presidència de l'Honorable Sr. Ernest Ribalaiga i Briones

Sessió celebrada dia 29 d'abril del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Elecció del càrrec de president/a de la comissió. 394
- II. **PREGUNTA RGE núm. 3185/09**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberà, del Grup Parlamentari Popular, relativa a relació de contractes menors. 394
- III. **PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 3864/09**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a jurisdicció universal. 406
- 2) **RGE núm. 3866/09**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a retorn a l'ús civil de les bases de Pollença i Alcúdia. 398
- 3) **RGE núm. 5846/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma de la Llei 3/1992, de comunitats balears assentades fora de la comunitat autònoma. 402
-

(La Sra. Vicepresidenta de la comissió inicia la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Sí, Sra. Presidenta. Miquel Àngel Coll substitueix Joana Barceló.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Francesc Dalmau substitueix Francina Armengol.

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

Encarnación Pastor a Rosa Estaràs.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Bon dia, presidenta. Isabel Llinàs substitueix Misericòrdia Sugrañes.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Antoni Alorda substitueix Eduard Riudavets.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Esperança Marí substitueix Josep Melià.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, Sra. Presidenta. Joan Boned substitueix Xico Tarrés.

I. Elecció del càrrec de president/a de la comissió.

LA SRA. PRESIDENTA:

El primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en l'elecció del càrrec de president o presidenta de la comissió.

El Grup Parlamentari Socialista, si vol fer arribar cap proposta a aquesta presidència...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sra. Presidenta. El Grupo Parlamentario Socialista propone a Ernest Ribalaiga como presidente de esta comisión.

LA SRA. PRESIDENTA:

S'aprova per assentiment?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sí, el Grup Popular entén que, aquesta comissió, pertoca presidir-la al Grup Socialista i per tant donam per bona aquesta proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

En aquest cas queda proclamat president de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals l'Hble. Ernest Ribalaiga. Pot pujar aquí dalt i prendre possessió del seu lloc.

Gràcies.

(El Sr. President pren la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia a tots. Abans de passar als punts que m'ha indicat la lletrada vull agrair a tots vostès la confiança que han dipositat en mi i especialment al portaveu del Partit Popular per estar a l'alçada de les circumstàncies, com no cabia esperar d'una altra manera. Moltes gràcies.

En segon lloc també he de dir que, com deia la meua companya d'Eivissa pel Canvi, si hi ha d'haver aplaudiments que sigui al final de legislatura i no abans.

II. Pregunta RGE núm. 3185/09, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberà, del Grup Parlamentari Popular, relativa a relació de contractes menors.

Així, idò, passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en la pregunta RGE núm. 3185/09, de l'Hble. Sr. Josep Maria Rodríguez, relativa a relació de contractes menors.

Assisteix l'Hble. Sra. Consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració, Josefina Santiago i Rodríguez, acompanyada del Sr. Antoni Ballester Munar, cap de secretaria.

Té la paraula el Sr. Josep Maria Rodríguez per un temps de deu minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sr. President. Senyora consellera, membre del seu equip, como usted conoce el Partido Popular actúa de oposición en este parlamento y viene aplicando una política de control del Gobierno a fin de verificar que las acciones del Gobierno que se realizan pues se ajustan a las normativas, a las leyes establecidas y que lógicamente se cumplen todos los procedimientos que dan lugar a ello.

En esta tesitura, donde ya hicimos en esta cámara una interpelación y una moción donde pusimos de manifiesto nuestro malestar por las respuestas que estaba dando el Gobierno, entre ellas la conselleria de la cual usted es titular, pues lógicamente hoy nos toca analizar una actuación que creemos que no se ajusta a la corrección parlamentaria ni al respeto que merece este parlamento. Como usted sabe en mayo del año pasado hubo unas elecciones en donde hubo unos resultados electorales; unos grupos tuvieron más, unos menos, pero a raíz de que el Estatuto de Autonomía establece en su

artículo 54 que la elección del presidente del Parlament de entre sus miembros, y que el Reglamento del Parlament aprobado por ley de 4 de julio del 86 y 20 de marzo del 91 establece en sus artículos 141 y 142 cómo se otorga por la cámara esta confianza para elegir al presidente y que pueda ser nombrado por el rey, decimos todo esto para que vea la importancia que tienen en estos casos los procedimientos que tiene el Reglamento del Parlament y que tienen las leyes; a partir del nombramiento del presidente, éste forma su gobierno nombrando a sus miembros, entre los que usted se halla como honorable consellera, *Hble. Consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració*. Toda esta introducción se realiza para destacar al importancia que tienen las leyes, entre ellas la que establece el Reglamento del Parlament, que ordena y establece, entre otras cosas, cómo se nombra al presidente de la comunidad autónoma y de cuyo nombramiento se deriva la formación del gobierno.

Este mismo reglamento que a usted le da la autoridad que ejerce establece, en su artículo 14.1, que *per al millor compliment de les seves funcions parlamentàries els diputats, amb coneixement previ del grup parlamentari respectiu, tendran la facultat de recaptar les dades, els informes o els documents que obrin en poder dels organismes públics dependents de la comunitat autònoma de les Illes Balears, de les administracions públiques no dependents de la comunitat autònoma de les Illes Balears dins l'àmbit de les mateixes illes, i de l'Administració de l'Estat i altres comunitats autònomes en matèries relacionades amb les Illes Balears*. E igualmente esta ley del Parlamento también establece en su artículo 14.2 que *la sol·licitud es dirigirà en tot cas per conducte de la Presidència del Parlament i l'administració requerida haurà de facilitar la documentació sol·licitada o manifestar al president del Parlament, en un termini no superior a 20 dies, dins o fora del període de sessions i per a un millor trasllat al sol·licitant, les raons fonamentades en dret que ho impedeixin*. Como todo el mundo sabe usted, al tomar posesión de su cargo, tuvo que prometer guardar y hacer guardar las leyes de conformidad al corpus legislativo del Estado y de esta comunidad.

A la vista de aquella acción anteriormente referenciada, yo en octubre de 2008 le formulé a usted la pregunta 9226/08, en la que le pedía la relación de contratos materializados a partir del procedimiento negociado con publicidad por obras, gestión y servicio público, suministro o servicio por el *Institut Balear de la Dona*, al amparo de la Ley de contratos del sector público 30/2007, de 30 de octubre, *des de la seva entrada en vigor fins al dia d'avui, a indicació de l'objecte del contracte, l'adjudicatari, la direcció de l'adjudicatari i el seu número d'identificació fiscal*. En el mes de noviembre de 2008, es decir, fuera del período de 20 días que establece el Reglamento, usted me contesta con una fórmula generalizada que emplea todo el Gobierno: *"Atès el gran volum físic de la documentació sol·licitada, vos comunic que aquesta es troba a la disposició de l'Hble. Sr. José María Rodríguez Barberá perquè pugui fer-hi les consultes que consideri oportunes i se li pugui facilitar la informació que requereix, prèvia cita concertada i amb especificació dels documents a consultar a les dependències de la Secretaria General de la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració, Plaça Drassanes, 4", i un telèfon*.

Molt bé. S'ha de dir que hi ha una qüestió que sí que és veritat, que jo no vaig tenir massa problemes, sí que vaig proposar un dia per visitar la conselleria per requerir aquesta documentació. Quan ho vaig formular la consellera aquell dia no hi era, amb la secretària, em varen dir un altre dia i enseguida em varen atendre. Vull dir que no tinc res a dir quant al fet que això sigui així. Però també he de dir que hi ha dues qüestions importants: quan vostè obre un torn de subvencions posa un termini; si una persona que vol aspirar a aquesta subvenció no fica la sol·licitud dins el termini queda fora del termini i no té dret a percebre aquesta concessió. Vostè ha incomplert el Reglament del Parlament i no passa res. Per tant aquí hi ha que l'exemplaritat que ha de donar l'Administració en aquest cas no es dona. Vostè posa un termini i l'executa; no obstant això vostè se salta els terminis que posa el Reglament del Parlament, que és molt rigorós, és una llei del Parlament que vostè va prometre i està obligada a complir.

Per tant, Sra. Consellera, jo em present a la conselleria de vostè, de què vostè és titular, el dia 15 de gener de l'any 2009. M'atenen amb molta atenció la secretària general, la Sra. Isabel Eugenia Nora del Castillo, i la cap de gabinet de la seva conselleria. Vàrem accedir a les 11,10 i vàrem sortir a les 11,15, vull dir que vàrem estar 5 minuts perquè vàrem tenir una mica de conversa, perquè si no aquesta tirallonga que era molt el volum de la documentació i que no era possible dur-la aquí va quedar passada de moda, entre altres coses perquè em varen donar em sembla que són 10 o 12 fotocòpies perquè nosaltres el que demanàvem era un llistat, no era ni molt manco una documentació, llistat per, a partir d'aquest llistat, poder dir quin expedient ens interessa veure.

Molt bé. Però anam més enllà encara. Quan arriba aquesta pregunta concreta que vostè m'ha dit que no me la podia enviar perquè és un volum ingent de papers i que lògicament això no és possible, a mi em donen aquest full que diu el següent: "Relació de contractes que mitjançant el procediment negociat amb publicitat s'hagin materialitzat per obra, servei o subministrament realitzat a l'empara de la Llei de contractes del sector públic 30/2007, de 30 d'octubre, des de la seva entrada en vigor fins al dia d'avui, amb indicació de l'objecte del contracte, adjudicatari, direcció de l'adjudicatari i el seu NIF", i la resposta té una, dues, tres, quatre paraules: "No n'hi ha cap". O sigui que vostè em fa anar a la conselleria, em diu que no em pot enviar la documentació perquè és molt voluminosa, i quan arribo allí, com si hagués estat el dia de l'engany, em dona vostè aquest full que diu que no n'hi ha cap.

Jo crec que això, Sra. Consellera, no sé si vostè se n'adona de la dimensió que té. Ho podem banalitzar, avui estan vostès al Govern i per a vostè això no té importància, (...), però això és impresentable, això, Sra. Consellera, una persona compromesa amb la seva activitat, compromesa com és vostè amb el rigor d'una conselleria i el que de la conselleria s'espera, aquesta resposta no és acceptable. Això és una presa de pèl, això és una falta de respecte al Parlament, a aquest diputat, al seu grup parlamentari i als ciutadans de les Illes Balears. Per tant, Sra. Consellera, jo he volgut deixar-li de manifest el meu malestar, el meu rebuig a aquesta actuació. Això no es pot fer, no es pot menysprear l'oposició. Aquí tenim una missió nosaltres a fer, que ens obliga la llei també a fer-la, hem de controlar la seva acció de govern i vostè ha d'estar

disposada que la seva acció de govern sigui controlada, i ha de donar facilitats i amb aquesta actitud vostè no dona cap facilitat ni una. I jo només vull demanar-li, a vostè, que almanco assumeixi la responsabilitat d'aquest fet, almanco espero la promesa que no es tornarà a fer i la seva disposició perquè qualsevol necessitat que tinguem d'aquesta conselleria pugui ser, amb diligència, en els terminis que marca el Reglament, atesa.

Per tant, Sra. Santiago, jo voldria esperar de la intervenció que a vostè li toca ara aquesta resposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera, per deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies i enhorabona pel nou càrrec, crec que el de president.

Bon dia a tots i a totes. Efectivament, Sr. Rodríguez, pens que totes les coses es poden millorar, vull dir que la voluntat d'aquesta conselleria és efectivament millorar tota les relacions que siguin amb el Parlament i amb les institucions en general. El que passa, efectivament, és que a part de complir..., assumir i prometre efectivament el compliment de tota la legislació vigent en els terminis que corresponen, també tenc l'obligació de prioritzar tasques dins la mateixa conselleria. Vull dir que hi ha el que vostè diu que és una cosa que sembla que no és perdonable que nosaltres l'enviem a la conselleria, o el remetem a la conselleria a cercar la documentació, és un fet habitual en altres legislatures, en les quals, bé..., altres legislatures, quan es demanava documentació, que es dirigessin a la conselleria a cercar-la, i també temes fora de termini a vegades no només és responsabilitat d'aquesta conselleria sinó perquè passa per diferents indrets.

Vull dir que en un moment que si vostè fos l'únic que ens demana documentació jo podria estar d'acord amb vostè que podríem facilitar-li tota aquesta documentació, però aquesta conselleria des del principi de legislatura ha rebut 1.083 sol·licituds de documentació. Això suposaria que hauríem de dedicar una persona exclusivament a cercar la documentació i a enviar-li la documentació. Quan nosaltres el sistema és que el parlamentari que vulgui aquesta documentació passi a recollir-la per la conselleria i no se li faciliti, em pareixeria que vostès podrien tenir aquesta crítica tan important, però pel fet d'anar a la conselleria a cercar-la pens que tampoc..., vull dir que també hi ha parlamentaris que tenen el tema d'exclusivitat, vull dir que no és cap problema poder passar per una conselleria a cercar la documentació.

I després hi ha moments, també, vull dir que hi ha moments en què efectivament ens ve una sol·licitud d'una documentació que suposa dos documents i són enviats al grup parlamentari de l'oposició, i altres moments en què ens arriba a la vegada una petició de documentació que supera els 300 en tres dies; això suposaria dedicar una persona a cercar aquesta documentació, i nosaltres prioritzam tot el que és la tasca de la gestió de la conselleria quan hi ha la possibilitat que el parlamentari s'atraqui a la conselleria i ho miri.

En el moment en què es va fer aquesta sol·licitud de l'IB Dona era un moment en què efectivament hi havia una incorporació de documentació molt massiva, per exemple només vostè ha sol·licitat 312 sol·licituds de documentació l'any 2008 a aquesta conselleria; un company seu a data d'avui ja en duim 501, i a més ho fan de forma massiva. Nosaltres hem de prioritzar, també tenim la responsabilitat de prioritzar, i ho feim d'una forma -és vera- generalista, que facilitam al parlamentari que ho sol·licita que passi per la conselleria a cercar-la, i és possible -que ho hem mirat- que quan es va fer aquesta sol·licitud de l'IB Dona va ser una entrada massiva de documentació i li vàrem dir que vengués, i quan vostè va anunciar que vendria vàrem revisar cada una de les peticions, per això la cosa va durar tres minuts, com vostè diu a part del comentari, perquè li ho tenien tot preparat i s'ho va poder endur, i ens vàrem trobar que des de l'IB Dona no n'hi havia cap, però li vàrem contestar allò de l'IB Dona amb les altres en el mateix sentit.

El compromís de millorar les relacions, cap problema, com comprendrà nosaltres volem facilitar al màxim les relacions d'aquesta conselleria amb el Parlament, i jo no li llev la importància, però també m'agradaria que ponderàs vostè aquesta crítica, vull dir que si tota la crítica del Partit Popular a aquesta conselleria és en relació a un tràmit administratiu, idè, bé, ja va bé, no tendria cap problema.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Rodríguez, per cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, mire, yo en primer lugar le agradezco este propósito que usted ha manifestado de mejorar, pero no puedo aceptar las excusas que usted ha dicho por dos cuestiones; la primera, porque usted me responde a mí el día 31 de octubre que es un gran volumen de documentación, con lo cual usted no se había mirado ni el expediente, porque es que no hay ninguno. ¿Cómo es posible que usted me diga que hay mucho volumen si no hay ninguna? No es posible, esto.

La segunda (...), priorizar las labores. Sí, que hay que priorizar las labores, por supuesto, y primero son las personas, los ciudadanos, pero usted ha tenido un incremento terrible de personal y de contratos para realizar cuestiones de personal, y usted tiene que tener en su conselleria personas dedicadas al Parlamento, por supuesto que sí, como hay en todas. Había, hay y habrá, hay que tener personas, funcionarios públicos, para atender al Parlamento, a la oposición, porque es el único control democrático que tienen ustedes, no tiene otro más que éste, y usted tiene que dar prioridad a este asunto. Y mire usted, quite

de su gabinete a alguien, quite algún asistente o lo que sea y póngalo ahí a hacer esto del Parlamento; usted tienen chófer, tiene secretaria, tiene jefe de gabinete, pues uno de éstos si usted lo quita no se enterará para nada, seguro que usted no se va a enterar para nada, a lo mejor otros que tengan más protocolo sí, pero usted no se va a enterar para nada, lo pone a relaciones con el Parlamento, y verá usted como (...), porque es inadmisibile que usted me diga a mí que es que usted al Parlamento no le hace caso o lo deja para lo último. No, no, mire usted, oiga, el Parlamento es tan importante que a usted la ha hecho consellera, mire si esto es así, a usted el Parlamento la ha hecho a usted consellera, porque ha hecho presidente al Sr. Antich i el Sr. Antich ha podido a usted nombrarla consellera, y toda su potestad viene de este parlamento, mire si es importante este parlamento.

Mire, yo entendería que si yo hiciese las preguntas que otros grupos han hecho otras veces, pidiendo todas las facturas de restaurantes de todos los funcionarios de la conselleria de *Afers Socials*, y usted me dijese "mire usted, esto es inmenso, venga usted a verlas"... Pero yo le pido a usted simplemente una relación de contratos, que apretando una tecla en el ordenador sale, sale, y mire si sale que cuando fui me la dieron en 12 papeles.

O sea, yo tengo dedicación exclusiva, como usted, como usted, pero usted me tiene que ayudar a hacer el control suyo, usted tiene que ejecutar el gobierno y facilitar a la oposición que le haga a usted el control. Si no usted está actuando con no demasiados perfiles democráticos. No es una acusación que le diga esto, pero si usted tiene este concepto usted está limitando la acción democrática de este grupo de la oposición.

Yo no sé las preguntas que tiene usted. Yo cuando fui conseller tuve bastantes más de 1.083 en dos años, bastantes más de 1.083 y muy etéreas. Si quiere, cualquier día nos juntamos usted y yo, me saca sus etéreas y yo saco mis etéreas y verá como hay diferencia entre unas y otras. Y no vea usted lo que me decía a mí el grupo que le da soporte a usted para ser consellera, cuando la respuesta no era la que él quería. Yo no he dicho que no sea la que yo quiera, yo no puedo obligarle a que usted me dé la respuesta que yo quiera. Lo que puedo exigirle es que no me mienta, que no me engañe diciendo que de mucho volumen no había ninguna o a que no me diga una cosa por otra.

Sra. Consellera, haré todas las preguntas que pueda para hacerle oposición, yo tengo mucho que decir de los contratos que usted ha hecho, pero ahora estamos viendo la respuesta a esta pregunta. Vendrá aquí más veces usted a explicar contratos, contratos importantes. Le puedo advertir uno ya, los gastos del cocktail de su conselleria en las Navidades pasadas, porque la Conselleria d'Afers Socials, que en plena crisis económica, cuando hay 80.000 o 90.000 parados en aquel momento, en diciembre, haga este contrato, sonroja un poco, Sra. Consellera. Pero ya tendrá momento para responder a esto. Le aviso para que sepa que vendrá esto y otros.

Pero yo para que usted haga contratos con empresas para que valoren necesidades de personas con discapacidad, me encanta, hay que hacerlo cuanto antes mejor, le apoyaré. Ahora, otros no, otros que usted ha hecho no. Yo sólo le diré de éste por qué usted lo ha hecho mal, me ha dado una respuesta que no es cierta, me ha dado una respuesta que me ha hecho perder el tiempo, me ha dado una respuesta que para mí significa una toma de pelo a este Parlamento. Cuando yo acepto su propuesta, acepto que usted va a fijarse más en esto, le pido que dedique las personas que sea necesario, porque mire usted, si cuando yo fui conseller hice una cosa mal, si usted la hace ahora también mal como yo, serán dos cosas mal, prefiero que usted lo haga bien, y yo seré el malo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula l'Hble. Consellera en torn de contrarèplica per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Efectivament, jo em reiter en les paraules anteriorment dites, vostè diu que hi ha hagut un increment important de personal a la conselleria, bàsicament destinat tot a la Fundació per a la Llei de la dependència per desenvolupar precisament la Llei de dependència. En cas contrari, en aquesta comunitat autònoma hagués estat impossible aquest desenvolupament de la Llei de la dependència. Hem passat de tres tècnics que ens vàrem trobar l'any 2007, en aquest moment a 150 persones que valoren i fan el programa d'atenció individual. Efectivament, hem crescut.

Si vostè vol que dediqui, com m'ha proposat i perdoni l'ironia, al xofer perquè contesti les preguntes en el Parlament, em dona referència de com tractaven vostès la relació amb el Parlament. Aquesta proposta que m'acaba de fer, la veritat és que em sorprèn. Nosaltres el que feim és donar-li la màxima consideració que necessita el Parlament, sempre les coses es poden millorar, Sr. Rodríguez. No hi ha cap voluntat per part d'aquesta conselleria d'ocultar, d'amagar aquesta informació. De fet, vostè avui em pot fer aquesta compareixença perquè precisament li hem donat tota la documentació, com és la nostra obligació i com ha de continuar sent-ho. Per tant, vostè tampoc pot dir que nosaltres intentam ocultar, no hi ha hagut cap intenció, és un discurs demagògic i és un discurs exagerat per part seva.

Jo crec que les relacions entre la conselleria i el Parlament han estat sempre correctes per la nostra part. Hem vengut sempre, hem contestat sempre les preguntes per escrit, orals, tota la documentació a què s'ha referit és a la disposició dels parlamentaris que l'han sol·licitada. Però li he de dir també que de les 1.083 sol·licituds que han fet, que corresponen a més de deu diputats del Grup Popular, només vostè ha arribat al final de la documentació. Vull dir que no tots s'ho prenen tan seriosament com ho fa vostè. Intentarem millorar, no hi ha cap voluntat per part d'aquesta conselleria d'ocultar. I crec que també ha de ponderar aquest discurs que vostè ha fet, que és un poc en el meu criteri, demagògic i exagerat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Acabat el debat d'aquest punt de l'ordre del dia, volem agrair la presència de la Sra. Consellera i acompanyants.

I passarem al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en les proposicions no de llei RGE núm. 3864, 3866 i 5846/09.

En primer lloc per defensar la proposició no de llei RGE núm. 3864/09 del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a jurisdicció universal té la paraula...

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Hem demanat un canvi en l'ordre del dia, com a portaveu, i han dit que sí i s'ha acordat que aquesta seria la darrera proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Disculpin, però jo no coneixia aquesta circumstància. Per tant, jo he seguit el guió que m'ha donat la lletrada i que se suposa que és l'ordre del dia...

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sr. President, per part nostra confirmar que se'ns havia fet aquesta consulta i que ens semblava bé.

EL SR. PRESIDENT:

Si no hi ha cap inconvenient, ho podem fer de la manera que el Sr. Rodríguez suscita.

Quina era la que proposaven vostès exactament?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

És la darrera de les tres proposicions que hi ha i és la darrera com està previst...

EL SR. PRESIDENT:

Bé, continuam com està previst i aquesta passa la darrera?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

...les bases de Pollença i Alcúdia.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, ho farem així idò.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 3866/09, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a retorn a l'ús civil de les bases de Pollença i Alcúdia.

Per tant, passam a la proposició no de llei RGE núm. 3866/09 del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa al retorn a l'ús civil de les bases de Pollença i Alcúdia. S'ha presentat una esmena amb RGE núm. 7725/09 per part del Grup Parlamentari Popular.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Miquel Àngel Llauger per un temps de deu minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot felicitar-lo per la presidència d'aquesta comissió que avui estrena.

Respecte de la proposició no de llei que hem presentat, el Ministeri de Defensa du a terme una política de desafectació de béns i de terrenys que han deixat de tenir un interès i un sentit des del punt de vista de la defensa. Això permet recuperar per a l'ús civil àrees que moltes vegades tenen interès i que poden ser destinades a habitatges, a equipaments diversos, al lleure, i a la preservació paisatgística en el cas que siguin àrees d'interès natural.

La proposició que avui presentam reivindica la recuperació per a aquest ús civil de dues àrees determinades en els municipis mallorquins de Pollença i Alcúdia. En el cas de Pollença la base aèria que se troba en el Port de Pollença. I en el cas d'Alcúdia és la base militar situada al Cap del Pinar. Ambdós casos han estat objecte de reivindicació per part de les poblacions dels municipis respectius, una reivindicació a més que compta en ambdós casos també amb el suport dels dos ajuntaments. En el cas de Pollença ja és antiga, l'any 78 ja hi va haver un pronunciament de l'Ajuntament de Pollença que reivindicava el retorn a l'ús civil de la base naval del Port de Pollença, per tant, estam parlant d'una reivindicació que ja té més de 30 anys. En el cas d'Alcúdia també és una reivindicació antiga i que fins i tot ha conegut posicionaments i actuacions concrets per part de l'ajuntament. D'allò que coneixem destacaríem una carta que va escriure el batle de la ciutat a Joan Mesquida, que llavors era director general de la Gerència d'Infraestructures de Defensa - no me'n record exactament del títol, aproximadament era aquest-, mitjançant la qual se reclamava aquest retorn. Hi va haver una contestació per part del Sr. Mesquida dient que el ministeri cercaria solucions. Per tant, són temes coneguts i que no són res que ens haguem inventant.

Són dos casos que hem volgut ajuntar perquè en els dos casos hi ha la reivindicació, perquè geogràficament són propers, però són dos casos que presenten alguna diferència. En el cas d'Alcúdia allò que marca una diferència molt significativa no només respecte de Pollença, sinó respecte de moltes altres bases militars, és que la propietat dels terrenys és municipal; per tant, en aquest cas l'únic que s'hauria de fer és acabar o modificar si es vol comptabilitzar el conveni de cessió d'ús que es va fer en el seu moment. I pensam que també allò que fa diferent el cas d'Alcúdia és l'extraordinari valor paisatgístic ambiental que té la zona del Cap del Pinar.

És veritat que el fet que hagi estat en ús militar ha permès aquesta preservació, però això no vol dir que avui en dia s'hagi de mantenir si ja no té sentit des del punt de vista de la defensa, avui en dia té un ús purament recreatiu per part dels militars, i lògicament el retorn hauria d'anar acompanyat de les garanties de preservació. Ja és un ANEI, ja és inedificable, però la preservació hauria d'anar més enllà de l'ANEI, nosaltres pensam que hauria de ser una zona una mica en la línia d'allò que és la zona d'Aubarca a Artà, és a dir, una zona preservada i a més no és possible l'accés massificat de qualsevol automòbil privat, sinó que hi ha un accés restringit perquè és una zona de molt de valor, fràgil, però pensam que la població d'Alcúdia hi ha de tenir accés, d'Alcúdia, de Mallorca i dels nostres visitants, lògicament. El que no té sentit és el que passa ara, que els turistes que hi van amb una *golondrina*, poden desembarcar i la gent d'Alcúdia no hi pot anar, d'Alcúdia i de Mallorca.

En el cas de Pollença la situació és diferent, allà que sí que hi ha més activitat militar, a més, s'utilitza com a base dels hidroavions que fan la lluita contra incendis. El que passa és que en aquest cas la base d'hidroavions també ens hauríem de plantejar si necessàriament és un ús militar. Però també és veritat que en aquesta base del Port de Pollença hi ha una zona de platja que seria lògic que fos accessible als residents.

L'any 2007 hi va haver un acord en el Congrés dels Diputats en aquest sentit, sobre aquestes dues zones. Nosaltres pensam que és un acord molt possibilista en el que no planteja sense més la reversió, que per a nosaltres seria la situació ideal, sinó que planteja fer compatible l'ús civil i militar fins allà on sigui possible; i a més, planteja la creació d'una comissió que hauria d'estar integrada pel Ministeri de Defensa, pel Govern autonòmic i pels dos ajuntaments corresponents, que estudiés aquesta possibilitat. La veritat és que de llavors ençà aquesta comissió no s'ha posat en marxa, l'Ajuntament de Pollença, amb una moció que va ser aprovada per unanimitat, va reiterar que es posàs en marxa aquesta comissió, però fins ara no s'han donat passes decisives.

Coneixem la posició actual del Ministeri de Defensa, que és diferent en un cas i en un altre. Respecte de Pollença la coneixem per una resposta parlamentària que va donar el Ministeri de Defensa a diputats d'Esquerra en el Congrés. I en aquesta resposta parlamentària parlava que la base de Pollença té un "*alto interés para la defensa*", deia la resposta, encara que després quan especificava aquest "*alto interés para la defensa*", parlava de "*fines sociales*". I "*fines sociales*" vol dir poder ser utilitzada pels programes que té el Ministeri de Defensa per a vacances de personal propi o de personal de l'OTAN, a part d'altres activitats d'ensinistrament, d'instrucció o del que sigui.

Nosaltres en qualsevol cas mantenim la petició per fer compatible. Per tant, en aquest sentit és molt realista i és molt coneixedora del que hi ha. Pensam que qui hagi visitat la base naval de Pollença o hagi arribat al costat, podrà veure perfectament que hi ha una zona de platja que els residents hi haurien de poder tenir accés, sense que això fos un inconvenient per a les activitats militars que eventualment s'hi hagin de realitzar.

En el cas d'Alcúdia la situació és diferent. Sabem que el Ministeri de Defensa, ho sabem d'una manera peculiar, quan va sortir en premsa la notícia que nosaltres volíem dur aquesta iniciativa en el Parlament, hi va haver una carta per part del Ministeri de Defensa en aquest Parlament, informant que el Ministeri de Defensa havia iniciat converses amb l'ajuntament i que en aquestes converses s'hi havia d'incorporar el Govern, Ibanat, amb la idea que deia al principi, que l'ús civil recuperat anàs acompanyat de garanties de preservació. Per tant, sembla que en el cas d'Alcúdia sí que hi ha una millor disposició per a aquesta recuperació.

En qualsevol cas nosaltres mantenim la petició per als dos espais. L'acord que presentam, repetesc, jo crec que és absolutament assumible i entenem que hauria de tenir el suport de tota la cambra, perquè no plantejam més que una cosa tan possibilista com primer, compatibilitzar l'ús, fins i tot no plantejam directament la reversió, o l'abandonament, sinó fer compatible l'ús militar que es pugui dir que és necessari en un ús per part de la població civil; i reivindicam la creació d'una comissió, que no és més que en definitiva reivindicar que es posi en marxa aquella comissió que ja havia aprovat el Congrés dels Diputats, allà on hi havien de formar part Defensa, els dos ajuntaments i la comunitat autònoma, que miràs les passes que s'havien de fer per poder fer possible allò que en definitiva plantejam, que aquests dos espais privilegiats puguin estar a disposició de la ciutadania.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Per defensar l'esmena RGE núm. 7725/09 té la paraula per part del Grup Parlamentari Popular l'Hble. Sr. Josep Maria Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sr. President, señoras y señores diputados. Nosotros vimos con interés esta proposición no de ley que hizo el BLOC por Mallorca y nos preocupamos de mirar qué aprobó el Congreso de los Diputados en Madrid y lógicamente difiere un poco de estas propuestas que hay aquí. Claro, aquí se habla de dos cosas concretas, la base de Alcúdia y Pollença, hacerlas compatibles. Y es verdad que es interesante que sean compatibles, lo que ocurre es que a veces lo interesante está reñido con lo que puede ser. Evidentemente la defensa nacional tiene sus obligaciones, tiene sus hipotecas sobre sus territorios y entre otras cosas nos la legado a día de hoy como están por esto. Es verdad que la zona de Alcúdia está virgen todavía y a lo mejor si no hubiera sido por el Ministerio de Defensa no estaría como está. Y lo de Pollença exactamente igual.

Pero hay otros lugares en Mallorca, en Menorca, en Ibiza y me imagino que también en Formentera, que tienen esta misma situación. Usted ha hablado de estas dos, pero yo diré el polvorín del Puig de Santa Magdalena (Inca), o Na Baiana, que está aquí al lado en Na Burguesa, zonas que son inmensas y que son importantes. Estoy seguro que en Menorca el presidente de la comisión sabrá de lugares que también tiene ahora mismo el Ministerio de Defensa, en donde no están los soldados ahí encima, porque ha habido un despliegue distinto, en Ibiza igual y que podrían subsanarse.

Por tanto, nosotros creemos que es mucho más susceptible hacer una comisión más amplia, entre Gobierno, consell insular de cada isla que corresponda y ayuntamientos y el Estado, para ver qué lugares son, en donde no estorban, en donde no tienen inconveniente las obligaciones de la defensa nacional con el uso público. La verdad es que es cierto que sería interesante que la playa de Pollença se pudiera utilizar, pero en Pollença hay muchísimas playas, si se puede utilizar, ésta es una más, no se trata de una cuestión imprescindible porque no tienen otra. En Alcúdia también tienen otros lugares, si este puede ser, fantástico.

Además también recibimos, como muy bien ha dicho el portavoz del BLOC, la carta dirigida por el Ministerio de Defensa a la presidenta del Parlament, en donde la anuncia que ya hay estas conversaciones. Yo creo que estas conversaciones demuestran un buen interés, pero posiblemente haya que darle un empuje. A mí me gustaría que se leyese la propuesta que hacemos nosotros, la enmienda, creo que es más completa, dice lo mismo sin poner ningún nombre, pero evidentemente no quita ninguno de los que hay y creemos que se puede analizar todo. Lo que propongo, si es posible, inclusive retirarla nosotros, que se haga por todos los grupos y se haga una enmienda de un acuerdo más amplio, que contemple no solamente dos casos, sino todos los casos que hay en las Islas Baleares y que lógicamente nos permita discernir aquellos puntos en donde es posible compatibilizar el uso militar y civil de instalaciones donde hoy no pueden acceder los particulares y que de esta forma podrían acceder a ellas.

Muchas gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. En torn de fixació de posició pels grups que no han presentat esmenes, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Mixt la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És ben clar que el paper avui dia d'allò que s'entenen com a bases militars, ha canviat substancialment. Com ha canviat també el paper dels exèrcits, la naturalesa de la guerra i la situació de les Illes Balears. Consideram que ha canviat a fi de bé i que seria molt trist tornar a situacions de passat. Això fa que actualment base que en el passat eren usades fonamentalment per a tasques de caire militar, avui s'hagin convertit en reductes de lleure per a membres de l'exèrcit i per als seus familiars. Aquest és a grans trets el cas de les bases militars del Port de Pollença o de la base del Cap de Pinar a Alcúdia.

Tenim al darrera una llarga llista d'actuacions realitzades des d'institucions diverses perquè retorni l'ús civil o l'ús compartit civicomilitar per a aquestes bases. Ens hauríem de remuntar a l'any 78, com molt bé ja ens ha explicat el portaveu que ens ha precedit, el principi de la transició per trobar un acord de l'Ajuntament de Pollença demanant que retornés l'ús civil de la base militar del Port de Pollença. Després s'han produït moltes accions més, l'any 2004 el batle d'Alcúdia reclamava l'ús civil per a la base del Cap des Pinar, el 2006 el Congrés dels Diputats aprovava la creació d'una comissió mixta, juntament amb els ajuntaments d'Alcúdia i de Pollença, per al retorn de l'ús civil d'aquestes dues àrees. Novament l'any 2007 es produïa un acord per unanimitat de l'Ajuntament de Pollença que reclamava l'ús civil de la base, i així successivament fins avui que es manté aquesta reivindicació.

Fins ara no hi ha hagut cap resposta positiva per part del Govern de l'Estat, al contrari, des de Madrid s'han entestat a mantenir l'ús militar de les dues bases i a impedir-ne l'ús civil per part de la gent de les poblacions esmentades i del conjunt de Mallorca i dels visitants de l'illa. Aquesta diputada entén, per tant, que avui dia no té cap sentit ni el manteniment de l'ús exclusivament militar de les bases, crec que en una guerra global aquestes dues bases ben poca cosa podrien fer per qualsevol conflagració que es pogués desencadenar, ni tampoc l'existència de privilegis entre els membres de les forces armades i de les seves persones més pròximes, perquè les persones de l'estament militar poden gaudir de determinats paratges naturals de Mallorca i la resta dels ciutadans de les Illes en queden exclosos. Entenem, idò, que la proposició no de llei que se'ns presenta és plenament raonable i des d'Eivissa pel Canvi li donarem ple suport. L'ús exclusivament militar des de les bases del Port de Pollença i del Cap des Pinar constitueix, avui en dia, un anacronisme i també un abús.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Josep Maria Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Molt breument, per indicar que el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a aquesta proposició que respon a l'esperit que surt d'un acord pres en el Congrés dels Diputats pel març del 2007 i, per tant, dins aquest àmbit entenem que la proposició del BLOC suposa donar una empenta per a la creació d'aquesta comissió per acomplir un acord que ja s'havia pres en una altra instància. Per tant, és veritat que quan ja s'ha perdut aquest tipus de servei o de fi que té una base concretament militar s'ha d'incentivar que es creï aquest procés per retornar-ho a la societat civil. No donarem suport a una proposta que va més enllà, és a dir, probablement té aspectes positius, però entenem que la proposta del BLOC per Mallorca se centrava sobre un tema concret que és l'acord del 2007 del Congrés dels Diputats i, per tant, entenem que en aquests moments l'important és centrar aquesta qüestió plantejada per la moció presentada.

De totes maneres és cert que, com a la resta de l'Estat espanyol, a les Illes hi ha interès d'ús militar o que pertany actualment al Ministeri de Defensa que no tenen aquest ús, però també és cert que les diferents institucions negocien directament amb el Ministeri de Defensa per aconseguir el seu retorn a la població civil i serveixi d'exemple l'últim acord aconseguit pel Consell Insular d'Eivissa respecte del retorn de La Coma per a ús civil. Per tant, pens que, retòrica parlamentària a part, es fa bona feina en aquest sentit i curiosament l'únic grup que ha fet una crítica ferma a aquest retorn del qual he fet un esment ha estat el Grup Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol la suspensió de la sessió o podem continuar. Podem continuar? Molt bé.

Un cop recomençada la sessió, si així pertoca, intervenció del grup proponent, per fixar posició i assenyalar si les esmenes són acceptades, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc gràcies als dos grups que han donat suport sense presentar esmenes. Gràcies al Grup Mixt. Gràcies també al Partit Socialista, i d'una manera especial, perquè això suposa un compromís amb les Illes Balears que no sempre s'ha d'alinejar exactament amb allò que es vota en el Congrés dels Diputats, i la veritat que no ho dic per retreure sinó al revés per apreciar l'esforç que es fa per votar aquesta proposició no de llei.

Respecte de la intervenció del Partit Popular és veritat que hi ha altres espais i, per exemple, un dels que ha citat el Sr. Rodríguez, el Puig de Santa Magdalena, que precisament és un que ens ve molt bé per dir que nosaltres som els primers a reivindicar tots aquells espais encara sembla molt més lògic que passin a l'ús civil perquè el Puig de Santa Magdalena a Inca ha estat reivindicat amb mocions, amb excursions crec també, tant per gent d'Esquerra Unida-Verds com per gent del PSM d'Inca i, per tant, no som gens sospitosos de no ser partidaris que aquests espais i d'altres tornin a l'ús civil. El nucli de la proposta del Partit Popular és substituir una proposició no de llei que du dos noms concrets per una, que tal com ha dit el seu portaveu, és sense cap nom. En aquest sentit, per a nosaltres, allò que dóna sentit bàsicament a aquesta proposició no de llei és que doni dos noms perquè si és genèrica, si es refereix globalment a totes les possibilitats que hi ha, efectivament parlem de més coses i parlem de més possibilitats, però reduïm la pressió concreta que feim sobre dos casos concrets amb els quals ja hi ha una història llarga de reivindicació, amb els quals hi ha posicionaments dels ajuntaments, amb els quals hi ha iniciatives aprovades en el Congrés i un dels quals, un dels dos, hi ha una certa bona disposició de moment pel Ministeri de Defensa a avançar.

Per tant, volem mantenir la proposició no de llei amb el nom concret que el que es reivindica és el retorn a l'ús, la compatibilitat de moment, en el cas del Cap dels Pinar i en el cas de la base naval de Pollença i reivindicar aquestes comissions respecte d'aquestes dues perquè són les comissions que va aprovar el Congrés i amb això la reivindicació que es facin les comissions té la força de reiterar una cosa que en principi el Govern està obligat a fer o ja està instat pel Congrés dels Diputats a fer. Seria interessant que es recollís alguna referència en el conjunt de totes les necessitats d'estudiar la compatibilitat dels usos civils i militars dels diferents terrenys i instal·lacions militars que estan situats a diversos indrets de les Illes Balears, com diu l'esmena que ha presentat el Partit Popular, a nosaltres se'ns ocorre que no sigui una esmena de substitució sinó que hi hagi els dos punts que nosaltres presentem que fan referència específicament als casos de Pollença i d'Alcúdia i que s'afegeixi un tercer de genèric dient que a més d'això instam el Govern espanyol a estudiar el conjunt de les que hi ha i a estudiar la possible compatibilitat d'usos civils i militars per al conjunt de les diferents que hi ha a les Balears.

EL SR. PRESIDENT:

S'entén rebutjada l'esmena o acaba de fer una proposició al Sr. Rodríguez?

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Entenc que he fet una transacció.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Rodríguez?

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Per concretar la transacció podria ser que el punt 1 de l'esmena es convertís en un punt 3 de la que nosaltres hem presentat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, nosotros hemos hecho una enmienda pero no ha sido limitativa. Yo creo que nuestra propuesta no limita solamente a Pollença y a Alcudia sino que la amplia a más lugares e inclusive a hacer algo mucho más. En la propuesta que viene aquí dice "comisión mixta entre el Gobierno de las Islas Baleares y Ayuntamiento de Pollença", yo creo que no puede estar ausente de esta comisión el Consell de Mallorca que tiene competencia en territorio de ejecución y si hay otra comisión que toque aspectos de Menorca ha de estar el de Menorca y si toca aspectos de Ibiza ha de estar el de Ibiza. Podríamos buscar en un minuto una transacción en donde posiblemente sin quintar los nombres de Alcudia y Pollença ampliar el objetivo a más y modificar incluyendo en la comisión los consells insulares en sus respectivos territorios.

EL SR. PRESIDENT:

Entenem que hi ha voluntat d'arribar a un acord en aquest tema. Suspenem la sessió per cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Tornam a començar. Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Llauger, sigui breu per favor.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, seré breu, només anunciaré tal com hem quedat, sembla que hi ha una proposta d'acord de tots els grups, que quedàs una proposició no de llei. El punt 1 queda tal com està a la proposta del BLOC..., on és?... ah, sí! El punt 1 queda tal com estava a l'original del BLOC.

El punt 2 seria el punt 1 de l'esmena del PP, amb una petita modificació, on diu "els usos civils i militars dels terrenys", hauria de dir "els usos civils i militars de la resta dels terrenys i instal·lacions" i tendria un punt 3 que seria el 2 de la proposta original del BLOC. Ha quedat clar?

(S'escolta una veu que diu: assentiment)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, ho repetirem. El punt 1 quedaria igual que el punt de la proposta, el punt 2 quedaria igual que el punt 1 de l'esmena modificat en els termes que ha dit el Sr. Diputat i el punt 3 quedaria el punt 2 de la proposta original. Estan tots vostès d'acord? Ho podem donar aprovat per assentiment? Idò molt bé, queda aprovat per assentiment.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 5846/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma de la Llei 3/1992, de comunitats balears assentades fora de la comunitat autònoma.

Passam al segon punt, que no és el segon de l'ordre del dia, però sí de la modificació que hem fet, Proposició no de llei RGE núm. 5846/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la reforma de la Llei 3/1992, de les comunitats balears assentades fora de la comunitat autònoma.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Encarnación Pastor per un temps de deu minuts.

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Aprovecho para felicitarle por su nombramiento como presidente de esta comisión.

Traemos esta proposición no de ley con el deseo que sea consensuada por todos los grupos porque creemos en su importancia para el colectivo de los balears en el exterior porque nos encontramos ante una ley que fue el principio vertebrador del reconocimiento de la balearidad en el exterior de nuestra comunidad autónoma.

La emigración ha supuesto un fenómeno social, económico y político y esta primera ley en esta materia en nuestra comunidad nace con el objetivo de velar por la libertad y para contemplar medidas de protección para nuestros emigrantes una vez asentados en el país de acogida y regula el reconocimiento de la personalidad de origen a las comunidades balears de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera. Una colectividad diversa y con una idiosincrasia propia dependiendo del lugar de su asentamiento. Una idiosincrasia propia, pero de identidad única con el deseo firme en la perseverancia de conservar, promocionar y proyectar la identidad de un pueblo no olvidado y aun menos olvidados sus ascendientes.

La ley estable un órgano consultivo para asesorar a las instituciones de la comunidad autónoma y crea el registro de comunidades balears asentadas en el exterior y da a este órgano carácter de instrumento a través del cual se relacionarán la comunidad autónoma y los emigrantes balears y descendientes en el mundo. Nos encontramos con una ley bien conocida por esa colectividad que está asociada en la mayoría de los casos, que ha hecho un gran esfuerzo con la ayuda del Govern de les Illes Balears y al que se han sumado algunas instituciones municipales que han hecho posible que juntos sean capaces de conservar y mantener viva la cultura, las costumbres de nuestras islas en una ciudadanía que está a miles de kilómetros de la tierra de partida.

En su momento la ley fue una osada declaración de principios porque la Ley 3/1992, que atiende a los balears radicados en el exterior, ha supuesto un gran avance para la garantía de los derechos de los ciudadanos que un día se vieron en la necesidad de emigrar. Fue creada con una muestra inequívoca de sensibilidad y de conciencia social, pero hoy es eso, una declaración de principios que no reconoce la realidad de nuestra colectividad en el exterior, que ha evolucionado del asociacionismo meramente sociocultural a una colectividad comprometida con nuestras islas que son cooperantes en los países en los que se hallan asentadas, que son agentes de servicios socio sanitarios para los mayores que desgraciadamente no regresaron nunca, que son embajadores culturales y comerciales y, lo más importante, que necesitan ser reconocidos como mallorquines, menorquines, ibicencos y formenterenses en el mundo de pleno derecho.

El Grupo Parlamentario Popular considera que ha llegado la hora, que es el momento de adecuarla a la nueva realidad social, económica y política de nuestros tiempos y a nuestro reformado Estatuto de Autonomía que marcan un cambio de criterio en el enfoque de las corrientes migratorias y que son imprescindibles para canalizar y hacer efectiva las actuaciones de soporte desde las diferentes administraciones públicas a favor de los balears

asentados en el exterior. I porque las realidades cambian, las leyes que atienden y rigen estas realidades han de ser modernizadas, las casas y centros están actuando en este momento y se han adaptado a una realidad más allá de la contemplada en la ley.

Por otro lado el Estatuto de la ciudadanía de los españoles en el exterior que elaboró el Gobierno de España, el reconocimiento que les dan las leyes y otros estatutos de cada una de las comunidades autónomas a cada una de sus colectividades en el exterior es una evidencia que nuestra comunidad autónoma debe ser justa con su colectividad y ahondar en nuestro estatuto de autonomía y a raíz de ello elaborar una ley que recoja la realidad que viven y que regule sus derechos y sus obligaciones para con ellos y para con nuestras instituciones.

Por todas estas razones expuestas el Grupo Parlamentario Popular presenta la siguiente proposición no de ley:

1. El Parlament de les Illes Balears insta al Govern de les Illes Balears a reformar la Ley 3/1992, del 15 de julio, de las comunidades baleares asentadas fuera de la comunidad autónoma en exigencia de un tratamiento por parte del Govern de les Illes Balears en cumplimiento de nuestro Estatuto de Autonomía que garantiza a los residentes baleares en el exterior en el ámbito de la cooperación internacional el acceso a las relaciones institucionales, a la acción social, al ámbito socio sanitario y promueve la balearidad de los jóvenes descendientes. Todo esto en el ejercicio de los derechos y deberes que le son otorgados por la norma estatutaria y la normativa de desarrollo y en condiciones de igualdad con los residentes en nuestra comunidad autónoma.

2. El Parlament de les Illes Balears insta al Govern de les Illes Balears a establecer un marco básico de cooperación entre el Govern de les Illes Balears y el Gobierno de España para encontrar los mecanismos necesarios en la coordinación de sus actuaciones con las administraciones locales, los agentes sociales y con las organizaciones y asociaciones baleares radicadas en el exterior.

3. El Parlament de les Illes Balears insta al Govern de les Illes Balears a formar una comisión de trabajo para elaborar la reforma de la Ley 3/1992, del 15 de julio, de las comunidades baleares asentadas fuera de la comunidad autónoma, para que esta reforma se lleve a cabo en un marco de consenso entre todos los grupos parlamentarios que conforman esta cámara.

Éste es nuestro deseo y la verdad es que pedimos que se tenga muy en cuenta que estamos hablando de los ciudadanos baleares en el exterior que se merecen toda nuestra atención por justicia, por lo cual nos gustaría mucho que fuera consensuada.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de fixació de posicions té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Esperança Marí per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament l'emigració ha suposat un fenomen important per a les Illes Balears. La fesomia social de les nostres illes ha canviat radicalment, avui som terra receptora d'immigrants i en canvi en el passat vàrem ser societat d'emigració.

A Formentera i a Eivissa, com deu ocórrer a la resta de les illes, no hi deu haver pràcticament ningú que no tengui parents que en el passat hagin emigrat a Amèrica, al nord d'Àfrica o a altres llocs del món. Existeixen per tant, comunitats balears a l'exterior que requereixen l'atenció per part del Govern de les Illes Balears. El PP així ho demana i ho considerem just. Entenem que el PP també s'hauria de preocupar -i si permetem una mica aquest incís- també amb intensitat de totes aquelles persones nouvingudes a les nostres illes en qualitat de nous immigrants, però bé, això són -com diríem aquí- figures d'un altre paner.

També és cert que, com expressa el Grup Popular en l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei, la llei existent és de l'any 92 i per tant, podria haver quedat desfasada a causa del temps que ha passat des de la seva promulgació i dels canvis que s'han produït arreu del món. Ara bé, també entenem que la reforma de la llei ha de ser objecte d'estudi per part del Govern i que ha de dur-se a terme si fa falta de la manera més acurada possible.

Dels tres punts que apareixen a la proposició no de llei començarem comentant aquest tercer punt. Entenem que aquest punt és raonable, considerem raonable que s'insti el Govern de les Illes Balears a formar una comissió per tal d'estudiar el cas, per tant, hi votaríem a favor amb una única modificació si fos possible. Proposaríem aquí aquesta esmena *in voce*, on diu "per tal d'elaborar la reforma de la llei", proposaríem inserir-hi "si cal", és a dir, "per tal d'elaborar si cal la reforma de la llei". Entenem que d'aquesta manera no pressuposarem el resultat final de les tasques dutes a terme per part de la comissió que s'hagi de crear.

Pel que fa als dos punts anteriors, entenem que no podem votar favorablement el primer perquè no es pot dur a terme sense haver realitzat abans -com he apuntat anteriorment- els estudis necessaris. Hem de ser curosos i no fer les coses, diríem, tan ben fetes com sigui possible. Per tant, primer hauríem de dur a terme la comissió i després, si aquesta comissió ho considera convenient, ja es faria aquesta reforma.

Així mateix, també entenem que aquest segon punt no es pot votar favorablement senzillament perquè ja existeix un marc bàsic de cooperació entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat espanyol en aquesta qüestió. Es tracta del marc que s'estableix a través del Consell General de la Ciutadania. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, per un temps no superior a deu minuts, el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

No superior, entenc. Gràcies, procuraré no haver-lo de superar.

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull recordar efectivament que d'ençà que es va constituir la democràcia, l'autonomia, des dels anys 80 des del nostre grup, en aquell moment des del grup del PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca, es propugnava la regulació de les comunitats balears a l'exterior. Parlàvem més de comunitats mallorquines, menorquines, eivissenques i formenterenques a l'exterior, però al final va triomfar aquesta idea precisament de la balearitat i que, efectivament després d'una proposició no de llei de l'any 91, al principi de la legislatura, que no havíem d'alguna manera fructificat als anys 90, efectivament, a la segona..., en aquesta legislatura 91-95 el Govern va fer aquest projecte de llei al qual es va fer un gran debat a aquell moment respecte de quin era l'abast que havia de tenir, el reconeixement de l'origen balear a l'exterior.

Crec que sí que ha estat una fita, hi ha hagut uns treballs, desgraciadament crec que hi va haver un gravíssim retrocés psicològic, institucional i de tot ordre en la (...) que va representar el cas Mapau, però en tots aquests anys hi ha hagut una línia positiva de treball, de reconeixement i ,crec, d'ajudar a crear aquesta consciència. Per cert, record que la llei parla sempre, i era molt present dins els debats, que s'havia d'aprovar, s'havia de difondre, s'havia de conservar, s'havia de promoure l'aprenentatge de la llengua, de la llengua, és curiós, ho diu en singular, jo dins una idea..., ho diu el text i ho diu l'articulat i quan diu la llengua, s'entén la pròpia, (...) estatut, és una, en fi, jo no..., procuraré, els sil·logismes, no els conclouré perquè cadascú els faci, els conclougui des de la seva pròpia lògica, però és evident, com està plantejada la llei vigent de l'any 92 a la qual no vàrem votar tots els articles, com vostès saben, però sí que hi vàrem estar majoritàriament -i sobretot en el seu esperit- absolutament a favor.

Ara se'ns planteja una reforma, creim que la llei dóna un marge altíssim i que l'element polític que representava aquest reconeixement hi és, l'esquema per treballar-hi és elevat. No he tengut ocasió ni en la llei ni en la proposició no de llei ni en la intervenció de la Sra. Pastor d'acabar de veure exactament la concreció de les novetats que planteja. Un punt al qual se'ns convida és que l'Estatut marca un nou marc, he repassat la literalitat, l'article 11 actual és exactament l'article 8 de l'Estatut que reproduïx l'exposició de motius. Recordin que va ser el 91 -si no vaig errat-, en la reforma del 91 quan s'inclouen totes les comunitats exteriors, hi havia un apartat ja en el 83, però que queda enriquit en el 91, però que la darrera reforma no el toca en absolut, el reproduïx paraula per paraula i que, en tot cas, nosaltres no hi tenim cap mena d'entrebanc.

Crec que ens hagués agradat veure ara avui les pistes de les novetats, saben que el que prohibeix l'Estatut és la concessió de drets polítics. Per altra banda crec que fins i tot seria molt difícil, en aquest moment la categoria de ciutadà balear que permet l'Estatut que creem, l'hem reduïda a ciutadans espanyols que resideixen a les Illes Balears, això és la condició política de ciutadans de les Illes Balears i per tant, l'esquema de balearitat amb una altre condició, amb un altre perfil, l'única que l'apunta és aquesta llei de l'any 92. Nosaltres estam oberts, evidentment, a parlar-ne.

En aquest sentit, aquest grup de treball, ens sembla oportú que es constitueixi. És a dir, no tendrem cap mena d'inconvenient que si convingués i si hi hagués un consens i un apuntar les línies de treball positives en la línia de posar-la al dia no hi tendríem inconvenient, però creim, estam convençuts que la llei, com que no tanca pràcticament res, permetria un desplegament important. Ja dic, no he vist les pistes, però si hi són o si... Bé, hi ha hagut (...) de l'àmbit socio sanitari, no sé si parlen de drets d'ús sanitari diferent dels balears al qual ja suposaria d'alguna manera, no sé si alguna mena de carnet respecte del que són els immigrants generals que ja tenen, per Llei d'estrangeria, alguns drets sanitaris, passem a calibrar-ho, perquè aquí hi ha distintes ciutadanes i distintos drets que són humans, hi ha drets humans, hi ha drets de ciutadania, hi ha dret de tot ordre, passem a parlar-ne, no... És un poc, hi ha un punt confós quin és el plus a nivell de ciutadà, però està claríssim a nivell cultural, a nivell de relació institucional de reconeixement, aquest és el que preveu la llei del 92 i amb la qual ens sentim plenament còmodes i si s'hi ha d'aprofundir, que s'hi aprofundeixi.

Per tant, des del nostre grup per ventura, ja dic que hem balucejat senzillament algun element, perquè no s'apunta prou clarament a l'exposició de motius, per ventura tampoc no ho pretén i nosaltres, el grup de treball que es constitueixi ens semblarà molt bé que hi hagi comissions, que hi hagi -entenc- les entitats, el consell mateix que preveu la llei i si cal, els grups representats en el Parlament i, si de resultes d'aquests estudis surt algun apunt que convendria tocar d'aquesta llei, per part nostra no hi tendrem cap inconvenient.

Per tant, crec que valdria la pena quedar-ho reduït de moment a aquest grup de treball i el missatge que el Parlament obri un període de consulta i d'estudi per si calgués revisar la llei de l'any 1992, que coincidim, això sí, amb tots els intervinents que va ser una fita de reconeixement important de les comunitats balears a l'exterior.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Gràcies, Sr. President. No vull ser descortès i faré el mateix que han fet la resta de portaveus i li donaré la benvinguda i l'enhonorabona per la seva nova responsabilitat.

(*Remor de veus*)

Quasi tots els portaveus. Dit això, voldria començar expressant el nostre màxim respecte i el nostre màxim afecte cap aquelles generacions de balears que un dia varen emigrar cercant una qualitat de vida que, per raons socials, econòmiques o polítiques, no els podia donar la seva terra, i és una passa que gairebé sempre és complicada, deixar enrera la cultura, la llengua pròpia, la gent propera, no és una decisió fàcil. Però en qualsevol cas, aquest fet ha propiciat que avui la cultura i l'empremta balear siguin arreu del món, que siguin objecte d'estudi i, perquè no dir-ho, objecte d'admiració.

És cert que els fluxos migratoris s'han intensificat en els darrers anys, però en el cas de la nostra comunitat ha estat infinitament major el flux de la immigració que no el flux de l'emigració, el mapa migratori de Balears durant els darrers anys reflecteix la rebuda i no la partida de Balears a l'estranger.

També és cert que és imprescindible potenciar aquesta extensió, aquesta atenció i aquesta promoció de la cultura, del folklore i de la gastronomia balears a l'exterior; el fet d'estreñer llaços amb comunitats balears que són a milers de quilòmetres de nosaltres és una tasca de la qual no pot defugir l'administració.

Baix el nostre punt de vista, en efecte el Govern no ha deixat mai de fer feina en aquesta direcció amb els col·lectius balears. El que avui podem afirmar és que donat que des de l'aprovació de la Llei 3/1992 no s'ha produït cap fenomen d'emigració massiva des de les Balears a països que tradicionalment havien estat receptors i sí que s'ha mantengut la consolidació de generacions de balears a l'exterior. Els objectius de la política exterior del propi govern no han estat modificats substancialment. El que sí pot haver canviat, de qualsevol manera, en qualque cas és el perfil social de les generacions ja consolidades a fora.

Això implica que l'administració té la responsabilitat de realitzar estudis i d'enllestir accions sobre qüestions i problemes que afectin la ciutadania balear a l'exterior, i en cas que s'hagin de modificar els mecanismes legals per dur-les a terme és imprescindible iniciar un procés d'anàlisi primer, i evidentment ha de comptar amb la participació plena de les pròpies cases balears a l'exterior. Per tant, parlem d'una normativa que en aquest moment, avui per avui no considerem urgent que sigui modificada, ja que el marc legal vigent, com ha comentat el portaveu que m'ha precedit a l'efecte, s'ajusta perfectament a l'actual Estatut d'Autonomia, que en aquest cas no canvia una sola coma del que deia l'anterior Estatut d'Autonomia.

Sí que valoram la possibilitat d'instar el Govern balear a crear una comissió de treball per debatre aquesta llei en concret i votarem a favor d'aquest punt.

Som conscient que és necessari i és imprescindible generar un marc d'acord i enteniment en aquest aspecte i creim que sí que és interessant tractar aquest tema amb el temps i la tranquil·litat adients, ja dic, amb responsables públics i amb responsables del tercer sector i dels implicats, perquè, en definitiva, els beneficiaris de la bona acció de l'administració no seran altres que els balears a l'exterior.

Per una altra banda, anunciar que no podem votar a favor del punt número 2 de la proposició no de llei, no perquè discrepem del fons, hi estam d'acord amb el fons, estam d'acord que el Govern autonòmic i el central han d'establir espais de diàleg i de coordinació en aquest aspecte, però aquestes finalitats són plenament cobertes pel Consell General de la Ciutadania Espanyola a l'Exterior, depenent de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, que actua com a aquest marc de cooperació que se sol·licitava a la proposició no de llei de totes les comunitats autònomes amb l'Estat i en el qual hi ha un conseller del Govern des de la seva constitució, el passat mes de febrer del 2008. Precisament aquest nou organisme, de caràcter consultiu i assessor, bàsicament marca objectius com formular propostes i recomanacions en relació amb l'acció política dirigida a la ciutadania espanyola a l'exterior.

I òbviament, un altre dels aspectes que considerem molt important d'aquest nou organisme són les sinèrgies positives que es generaran del debat entre totes les comunitats autònomes, generant catàlegs de bones pràctiques molt positius per a la ciutadania local a l'exterior.

Per tant, si s'accepta aquesta votació separada, donaríem suport a l'esmena presentada *in voce* pel Grup Mixt al punt 3, amb la finalitat d'iniciar un procés per revisar aquest aspecte.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per resoldre les coses que s'han plantejat, té la paraula el proponent per cinc minuts.

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego no dejo de sorprenderme nunca con las reacciones de los diputados representantes del Gobierno en esta comisión. Y me sorprende mucho más cuando, a través del conocimiento de esta proposición pues el contacto fue inmediato desde la Consejería de Relaciones Institucionales, diciendo que estaban totalmente de acuerdo en apoyar esta proposición, lo cual pues hoy aquí me quedo realmente sorprendida.

Desde luego no comparto la opinión de la Sra. Marí en que el Grupo Parlamentario Popular no se preocupa de los inmigrantes en esta comunidad, porque yo creo que tiene más que demostrado que se ha preocupado y mucho.

Y desde luego, tampoco me sorprenden demasiado las palabras del Sr. Alorda, en el sentido de que vuelve a reiterar el tema de MAPAU, vuelve la sinrazón, a ustedes que dicen creer tanto en la justicia y sin embargo les importa un bledo la conclusión de la sentencia, muchas veces, según les vaya o les venga.

Mire, no quiero entrar al trapo y si les importan de verdad las personas que salieron y que no han olvidado nunca a su comunidad, al menos por respeto a todos ellos, que están deseando que se reforme esta ley, cosa que se que ustedes conocen poco la problemática en este sentido que tienen, pues yo les pediría que recapacitaran porque es una ley que afecta a los ciudadanos baleares radicado en el exterior que, por ley, son agentes de cooperación y que deben ser preparados y atendidos de una manera muy especial, porque la misma ley recoge que son ciudadanos de pleno derecho de esta comunidad.

En todo caso, el interés último del Grupo Parlamentario Popular está en buscar el consenso de esta cámara, de todos, a pesar de que sean seis o los que sean, porque de ello dependen los ciudadanos del exterior. Desde luego vamos a dejar la proposición no de ley tal como está, porque creemos que es lo que se merecen estos ciudadanos y lo que buscamos, y en este caso pues hubiéramos estado dispuestos a discutir el punto 3, pero, viendo la postura, quedamos tal como tenemos la proposición.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pastor. Entenc que no accepta l'esmena *in voce* que li ha fet la representant del Grup Mixt. No sé si hi ha qualque interès a votar els punts per separat o no.

(Remor de veus)

La Sra. Pastor ha dit que no acceptava les propostes que li havien fet i jo deman si es considera oportú votar punt per punt o votam tota la ...

LA SRA. PASTOR I SÁNCHEZ:

No, votamos la proposición tal como está.

EL SR. PRESIDENT:

Entenem que hem de votar la proposició no de llei sencera i tots els punts inclosos.

Per tant, procedeix a la votació de la Proposició no de llei 5846/09 i es demanen:

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

6 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

9 vots en contra.

EL SR. PRESIDENT:

9 vots en contra i cap abstenció. Queda, per tant, rebutjada la proposició no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 3864/09, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a jurisdicció universal.

Passam al punt que queda de l'ordre del dia que és la Proposició no de llei RGE núm. 3864/09, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a jurisdicció universal.

Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Llauger, per un temps de deu minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. L'ordenament jurídic actual considera que hi ha una sèrie de crims, com són els crims de guerres, crims contra la humanitat, els crims de genocidi, el que podríem dir, en certa manera, els grans crims contra la humanitat, que són crims de dret internacional; això vol dir que tots els països els han de perseguir i que la comunitat internacional té el deure de perseguir-los i en aquest sentit tenen una naturalesa diferent de la resta de delictes que es persegueixen a l'àmbit de cada país.

El fet que parlem de crims de dret internacional du la necessitat que existeixi una justícia penal internacional i que, per tant, existeixin tribunals internacionals dedicats a combatre aquest tipus de crims. La primera passa en aquest camí, que en els darrers anys ha avançat molt, varen ser els tribunals que es varen conformar després de la Segona Guerra Mundial, els Tribunals de Nüremberg, els Tribunals de Tòquio que varen tenir com a missió jutjar els crims comesos per les potències perdedores de la guerra, per les potències de l'eix.

Després de la Guerra Freda hi va haver, perdó, després de la Guerra Mundial, després dels Tribunals de Nüremberg i de Tòquio hi va haver el període de la Guerra Freda que va ser un període molt difícil per poder avançar en aquest terreny, però una vegada acabada la Guerra Freda es va reprendre aquest camí i les primeres passes varen ser la creació d'allò que s'anomena tribunals *ad hoc*, que són tribunals creats per Nacions Unides o bé creats de manera mixta entre Nacions Unides i el país allà on es jutgen els fets. Els primers dos exemples varen ser el tribunal per jutjar els crims comesos a l'ex-Iugoslàvia durant l'enfilall de guerres de la dècada dels noranta, que és aquell tribunal, amb seu a l'Haia, que ens ha permès veure asseguts al banquet dels acusats a personatges tan sinistres com Milosevic i com Karadzic. I també un tribuna *ad hoc* que es va crear pels fets de Rwanda de l'any 1994, que en aquest cas és un tribunal que ha fet una feina interessant, però

també és un exemple de les limitacions d'aquests tribunals *ad hoc* en la mesura que és un tribunal que tenia un mandat molt limitat en el temps, que en la pràctica volia dir que jutjava només els crims comesos per una de les parts contendents. Després hi ha hagut altres exemples, o havent-hi altres exemples de tribunals *ad hoc*, que són internacionals o que són mixtos, entre Nacions Unides i el país, com el que hi ha hagut a Sierra Leona, com el que hi ha a Cambotja.

Una altra passa molt important va ser la creació del llargament esperat i llargament preparat i molt reclamat per diverses organitzacions internacionals de defensa dels drets humans, del Tribunal Penal Internacional, l'any 1998 s'adopta el Tractat de Roma i en virtut d'aquest tractat es crea aquest Tribunal Penal Internacional que té, com a missió, la persecució bàsicament d'aquests delictes: de genocidi, crims de guerra, crims contra la humanitat. Aquesta és una passa decisiva, és una fita i el Tribunal Penal Internacional està cridat a ser o hauria de ser el gran instrument de la justícia penal internacional; ara bé, és un tribunal que també té les seves limitacions, la primera, i més òbvia, és que només pot actuar per a aquells països o per a ciutadans d'aquells països que en són part, i això és una limitació evident, perquè li dóna un cert caràcter de voluntarietat, només podrà veure casos de països que en siguin part, i veurem quan vegem el darrer cas que hi ha hagut a l'Audiència Nacional sobre atacs a Gazza, el fet que Israel no sigui part d'aquest Tribunal Penal Internacional és una limitació molt important de cara que pugui actuar en relació amb els crims que s'han comès en aquesta zona del món.

Una altra limitació del Tribunal Penal Internacional és el fet que no tots els països del món i que països molt importants del món no en siguin part li lleva òbviament reconeixement, legitimitat, autoritat, i això ho hem vist en un cas recent, quan va processar el president en actiu del Sudan, que era un cas molt important en la mesura que es demanava el processament d'un cap d'estat en actiu, però el Sudan va reaccionar dient que ell no ho reconeixia, i no només això, sinó que va originar un moviment de solidaritat entre països àrabs que, evidentment, llevaven legitimitat i autoritat i possibilitats d'actuació a aquest tribunal.

És en aquest àmbit on la jurisdicció universal ...

EL SR. PRESIDENT:

A veure si prestam atenció al que fa la comissió.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Jo no deman atenció, deman silenci, l'atenció ja cadascú que hi posi la que vulgui.

És en aquest àmbit que la jurisdicció universal hi té un paper molt important, la jurisdicció universal vol dir, en definitiva, que hi hagi països que tinguin tribunals que puguin jutjar casos que tenen a veure amb aquests delictes, sigui quin sigui l'estat on s'han comesos aquests crims i sigui quina sigui la nacionalitat dels agressors i també de les víctimes. La jurisdicció universal és evident que té un caràcter complementari, perquè ha d'actuar allà on no actuen, perquè no poden o perquè falta voluntat política o pel que sigui, allà on no actuen els tribunals del propi país i allà on no actua tampoc, per

limitacions com les que hem vist respecte del Tribunal Penal Internacional, allà on no actua la justícia penal internacional.

Espanya és un dels països que aplica la jurisdicció penal internacional i que ha estat capdavanter i que ha estat reconegut internacional com a d'avantguarda en aquest terreny. En aquest sentit, l'ordre de detenció contra el general Pinochet de ja fa molts d'anys va ser un punt d'inflexió, a més amb tot allò que tenia de cop d'efecte i d'espectacularitat i de creació d'expectatives; semblava que després d'allò havia de venir un gran avanç de la jurisdicció universal i també en general de tot allò que és justícia penal internacional, en realitat tot ha estat més lent, però sí que és veritat que l'Audiència Nacional Espanyola ha estat un tribunal en què s'han vist molts casos basant-se en aquest principi de jurisdicció universal, s'han vist casos que tenen a veure amb el Tibet, amb Guatemala, amb El Salvador, s'han vist casos que tenen a veure amb l'antic Sàhara espanyol, amb el Sàhara occidental, i vull recordar que a l'Intergrup Parlamentari vàrem tenir convidat a representants d'associacions de les que havien posat les querelles i va ser una aportació molt interessant. S'han vist casos que tenen a veure amb Rwanda, també molt interessants perquè complementen aquella acció del Tribunal Internacional *ad hoc* en la mesura que també va permetre encausar, per dir-ho simplificadament, l'altra part, i que, a més, també és un cas que ens interessa molt perquè hi ha gent mallorquina important que s'ha implicat amb la querella i amb aquest tema. I darrerament un cas que també ha tengut molta significació mediàtica, és que el jutge, el magistrat Fernando Andreu es va declarar competent per admetre una querella contra un exministre de Defensa israelià i uns militars israelians per uns atacs a Gazza, no d'aquests darrers, sinó de l'any 2002, en què, amb l'objectiu de fer allò que ells diuen un assassinat selectiu d'un líder islamista, varen morir catorze o quinze persones civil. Aquest cas concretament, aquest cas darrer, va ser el que va motivar unes pressions i davant aquestes pressions és quan va arribar qualche missatge del Govern espanyol en la línia que el Govern espanyol es volia repensar, per dir-ho així, aquesta qüestió, volia fer alguna modificació, volia introduir els canvis necessaris perquè la jurisdicció universal quedàs, per dir-ho així, a aquells casos on hi havia connexió, per dir-ho de manera que s'entengui. Aquest cas de Gazza també era nou en aquest sentit, perquè en tots els altres casos, amb els de Rwanda, amb els del Sàhara, amb els d'El Salvador hi havia alguna connexió espanyola o bé amb víctimes o bé amb querellants o bé amb agressors, en aquest cas no hi havia connexió espanyola i d'aquí va sortir aquesta idea de limitar l'aplicació de la jurisdicció universal allà on hi hagi aquesta connexió.

Nosaltres entenem que la jurisdicció universal té un paper molt important, té un paper, com he dit, complementari, allà on no actua la justícia de cada país i allà on no pot arribar la justícia penal internacional i per tant és important en aquest moment que es mantengui, i qualsevol moviment de retrocés o de rebaixa consideram que seria greu i que seria un retrocés, en definitiva, en aquesta lluita contra la impunitat i un retrocés en aquesta lluita per la justícia penal universal.

Per tant, la nostra proposta és que el Parlament de les Illes Balears es manifesti contrari a qualsevol modificació o normativa tendent a rebaixar l'aplicació del principi de jurisdicció universal per part dels tribunals espanyols.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Abans de donar la paraula al representant del Grup Parlamentari Mixt agraiem que els diputats que tinguin alguna reunió a fer en aquesta sala, la facin sense molestar o sense interferir el diputat que està en ús de la paraula.

Dit açò, té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt, per un temps no superior a deu minuts, la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, una part important dels crims que es cometen contra la humanitat es produeixen dins l'interior dels estats o bé en lluites entre estats veïns. Històricament, els grans crims, els han produït dictadors al capdavant de règims totalitaris que han actuat contra una part de la pròpia població. Tal va ser el cas del nazisme, que massacrà un gran nombre de jueus alemanys, o el cas de l'estalinisme, que massacrà fonamentalment russos, o del maoinisme o del "polpotisme", que actuaren contra xinesos o cambotjans. També és habitual la massacre contra veïns en conflictes de caire nacional: la dels txètniks pels serbis a Srebrenika o la guerra dels Balcans o del govern del Txad, els cristians de Darfur o la de Rússia contra Txetxènia.

Certament en el cas dels crims contra la humanitat allò més habitual és que la població massacrada es trobi completament indefensa davant un govern totalitari que té capacitat física per massacrar-la i que intenta mantenir-se en la impunitat.

Tant la creació de tribunals específics per jutjar crims de guerra com més recentment la creació del Tribunal Penal Internacional constitueixen elements favorables a la defensa dels més febles contra la impunitat dels més forts, d'aquells que poden tenir propensió a cometre crims contra la humanitat. També ho pot ser l'aplicació de la jurisdicció universal per part d'alguns estats, però s'hi ha d'anar molt alerta. Vull dir amb això que l'aplicació de la jurisdicció universal pot ser útil, certament, en determinats casos, i en l'explicació de motius que ens presenta el BLOC per Mallorca en tenim alguns de ben clar, però també comporta els seus perills i genera les seves contradiccions. Aquestes contradiccions poden ser tan grans que arribin a deslegitimar la jurisdicció universal.

M'explicaré. Certament va ser important que els crims comesos pel general Pinochet no passassin desapercebuts i que fins i tot fossin jutjats, però molta gent a l'Estat espanyol podria considerar amb tota la coherència del món que no tenia gaire sentit que un jutge d'Espanya es dedicàs a jutjar crims contra la humanitat a l'Amèrica llatina mentre s'ha passat pàgina pel que fa al règim franquista. Persones amb més responsabilitat criminal sobre les seves espatlles que no el general Pinochet no varen ser sotmeses a cap tipus de judici ni se'n varen fer grans queixes públiques. El cas de l'actuació del magistrat Fernando Andreu en l'intent de processar un antic ministre d'Israel encara planteja molts més dubtes, i en planteja més perquè si bé en el cas de Pinochet es tractava d'un antic dictador desautoritzat pel règim democràtic vigent a Xile, en el cas del ministre israelià es tractava del membre d'un govern d'un estat que manté relacions diplomàtiques amb l'Estat espanyol, que té ambaixador a Madrid i que havia estat elegit democràticament.

En qualsevol cas, per tant, s'ha d'anar molt alerta a l'hora d'intentar aplicar alegrement la justícia universal, tot escollint uns casos i deixant-ne passar d'altres. Cap magistrat espanyol no s'ha fixat en els crims contra la humanitat comesos al Kurdistan o a Txetxènia o al Líban per potències imperialistes com Síria o Iran. Per què s'aplica en uns determinats casos i es deixa completament de banda en uns altres?

Francament, tenint en compte la poca fiabilitat de l'aplicació de la justícia universal per part d'alguns estats, aquesta diputada considera que s'hauria d'anar molt alerta i no intentar en cap cas suplantar el Tribunal Penal Internacional. El que realment seria efectiu a nivell internacional seria que el Tribunal Penal Internacional tengués totes les competències en aquestes qüestions. Per tant proposaria una esmena *in voce* a la proposta final: després d'allà on diu "contra la humanitat", hi afegiria, canviant el punt per una coma, "donant preferència al Tribunal Penal Internacional".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Hble. Sr. Josep Maria Costa per un temps de 10 minuts.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies. Jo, com no l'havia felicitat, no vull ser descortès. L'enhorabona.

En primer lloc voldria plantejar-los una qüestió que evidentment no és competència de vostès a l'hora de qualificar, però no m'ha passat desapercebuda i ho vull dir. Evidentment tenim un debat clarament de drets humans; hi ha una comissió en aquest parlament de drets humans i es veu a la Comissió d'Assumptes Institucionals. Pens que és un error que s'ha comès a l'hora de fer una qualificació d'on ha d'anar aquesta esmena, i almenys vull fer patent això perquè pens que va en detriment d'una comissió específica d'aquest parlament que es dedica a drets humans. Per tant demanaria que en una altra ocasió, que evidentment no l'afecta a vostè perquè acaba de tenir el nomenament, però pens que aquestes qüestions no ha de passar per alt.

Feta aquesta puntualització jo bàsicament, sense haver parlat en absolut ni haver-nos vist sobre aquesta qüestió amb Esperança Marí, la portaveu d'Eivissa pel Canvi, compartesc literalment l'esperit de la seva intervenció, i pens que a l'hora de parlar dels tribunals de la jurisdicció universal exercida per estats, concretament l'Estat espanyol, s'ha de veure com una anomalia o com una excepcionalitat, i pens que el que s'ha de posar de manifest i tots els esforços és en la necessitat que tinguem un tribunal penal internacional que estigui més enllà de les conjuntures polítiques i que exerciti una garantia dels drets humans. Pens que aquesta és la base de tota la qüestió, perquè si no es produeixen moltes situacions que no s'aconsegueixen entendre: per què Xile i no parlam del Kurdistan, per exemple? Depèn del fet que un jutge o que una iniciativa d'un es posi una querella?

Aquestes són autènticament contradiccions que hi ha, i jo pens que està bé que s'hagi fet el procés que es va fer contra el general Pinochet, però també hi ha hagut una reflexió i no es fa per reobrir, n'estic convençut, un debat de fa 30 anys a la democràcia espanyola, però pens que almenys com a reflexió política s'ha de poder fer en aquest parlament, que és el lloc de parlar i de contrastar idees. Aquí cap jutge no ha aplicat la jurisdicció universal pels delictes que es van cometre no només pels franquistes, en aquest país varen sortir etarres amb condemnes de sang de les presons espanyoles i ningú no va obrir un procediment de jurisdicció universal. Per què?, perquè hi havia una llei, que va ser la Llei d'amnistia del 78, que ho van decidir les corts constituents en aquest país. Què hauria passat si França -ara que aqueixa setmana està tant de moda- hagués obert un procediment de jurisdicció universal contra l'Estat espanyol? Idè una qüestió que hauria passat a l'Estat espanyol, i pens que aquesta és la reflexió que ha posat el Govern d'Espanya, el govern de Zapatero damunt la taula, que és que s'ha de potenciar la jurisdicció universal exercida per un òrgan competent perquè quan Espanya o un jutge espanyol, perquè hi ha una diferenciació dels diferents poders de l'Estat, obri un procediment evidentment té efectes col·laterals de polítiques d'Estat, i evidentment és molt més lògic que dugui qualsevol procediment un òrgan internacional més enllà del tema de les conjuntures polítiques que altres qüestions.

Per tant el tema dels crims contra la humanitat contra els saharis, que el dugui un tribunal penal internacional és el que correspon i, si no, és un oblit que fa la comunitat internacional contra això, i pens que és una anomalia que ho hagi de fer un jutge nacional, una qüestió d'aquesta..., d'aquesta qüestió. Benvolgut sigui, i per tant, perquè no hi hagi cap malentès amb el grup proponent, que mentrestant alguns jutges en aquest país, transitòriament i amb totes les contradiccions del món, han suplert aquesta omisió de la comunitat internacional per falta d'òrgans jurisdiccionalment internacionals.

Però crec que ha faltat escoltar a l'intervinent quin és l'objectiu final. L'objectiu final, i crec que seria el dia que més contents podríem estar, que cap jutge espanyol hagi de fer judicis de drets humans a nivell internacional perquè tenim òrgans que ho realitzen amb tota tranquil·litat.

I hi ha una qüestió que no s'ha dit i també s'ha d'apuntar: fer judicis contra els Milosevic, etc., és el més senzill. M'explic; contra els que han perdut o contra els que s'han condemnat internacionalment, o les polítiques d'estat han condemnat internacionalment, és el més senzill, en el que la jurisdicció universal té un gran repte és a processar els que no han perdut com els Milosevic o els Karadzic, i per tant pens que això no correspon a un estat o al poder judicial d'un estat, sinó que hem de tenir un tribunal internacional fort que pugui jutjar o bé els que han perdut, com els Milosevic, o bé a altres que no anomenaré però que estan a la consciència i als diaris de tots, que puguin estar governant qualsevol país democràtic o no.

Per tant, amb aquestes puntualitzacions, donarem suport a la proposta plantejada, i consideram que és una bona aportació l'afegit que ha proposat la portaveu d'Eivissa pel Canvi, que va fonamentalment en l'esperit de la intervenció que he volgut realitzar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez per un temps no superior a deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, i des d'aquí, des del Grup Parlamentari Popular, també afegir-me a la felicitació que li ha dedicat també el Sr. Josep Maria Costa.

Senyores i senyors diputats, en primer lloc, en fi, aquest diputat, aquest portaveu volia dividir clarament, perquè així entén que s'ha de fer, aquesta proposició no de llei en tres parts clarament diferenciades. En primer lloc, aquella part que parla efectivament, i és pràcticament tota l'exposició de motius, d'aquells tribunals que han actuat de forma decidida contra delictes de genocidi, crims de guerra i crims contra la humanitat, fets que nosaltres rebutjam, òbviament, com no pot ser d'altra manera, als quals nosaltres no ens oposarem ni feim cap objecció sinó tot al contrari, pensam que és important impulsar accions òbviament destinades a perseguir aquests delictes a nivell internacional.

En segon lloc, i crec que és el bessó de la nostra intervenció, allà on ens volem fixar és la segona part; la segona part parla que el Govern espanyol està plantejant canviar la legislació per limitar l'aplicació de la justícia universal només en aquells casos en què existeixi una connexió espanyola. Bé, el Grup Parlamentari del BLOC ens porta avui aquesta manifestació, una manifestació que aquest diputat desconeix; jo desconec si el Govern de l'Estat en aquest moment s'està plantejant modificar la legislació en el sentit que només s'apliqui en aquells casos en què hi hagi connexió espanyola. Per tant el que vull dir és que mentre això no es faci públic, mentre aquest diputat no conegui en quins termes s'han de produir aquestes modificacions legislatives de les quals parla el BLOC, no em puc manifestar per desconeixença i per ignorància. Per tant jo ho ignor, i jo crec que el diputat del BLOC coneix perfectament quina és la meua posició i potser després pugui o tenguí

l'oportunitat d'explicar en quins termes aquesta legislació que diu que promou el Govern espanyol què és el que estableix.

Perquè, miri, jo el que no puc fer en aquest moment és comprometre el Parlament, comprometre el Parlament amb una iniciativa que jo desconec, amb una iniciativa que el Parlament desconeix, amb una iniciativa que en aquest moment tothom no sap exactament de què parla. I, en segon lloc, crec que també és absolutament important fer menció a una qüestió: la iniciativa legislativa, aquesta en particular de la qual vostès parlen, parteix del Govern de l'Estat, però hi ha unes cambres que efectivament són sobiranes, que el Congrés dels Diputats, que són aquells que han de practicar aquesta modificació legislativa. Per tant jo tampoc no vull comprometre ni limitar l'acció sobirana d'aquells diputats en el Congrés als efectes que considerin modificar en els termes que considerin la legislació en aquesta matèria, perquè aquella cambra és absolutament sobirana per modificar la legislació que trobi adient.

Per tant crec que no és aquest parlament, i crec que amb el vot del Partit Popular això no s'ha de produir, el que ha de limitar la sobirania d'aquells diputats que estan al Congrés de Diputats, que han de decidir sobre legislacions que en aquest moment nosaltres ni manco coneixem i que els diputats del BLOC ni manco ens ha sabut explicar o no ens ha explicat. Jo crec que aquesta manifestació que fan aquí és una manifestació de part, òbviament, una manifestació que no han contrastat, és una notícia que nosaltres desconeixem i per tant sobre la qual nosaltres no ens pronunciarem amb un canvi de legislació que en aquest moment nosaltres ignoram en quins termes ha de ser produïda, en quins termes es produirà perquè es tracta d'una expectativa. Per tant nosaltres sobre una expectativa no ens pronunciarem, i tampoc no crec que sigui una actitud responsable que aquest parlament es manifesti sobre una expectativa, una expectativa de futur que no sabem si es produirà o no es produirà.

Vostès diuen que planteja canviar la legislació. En quins termes?, com?, què dirà?, on és el text que parla del que canviarà aquesta legislació? Nosaltres ja ens avançam a això i ja proposam limitar el que dirà aquesta legislació. A mi primer m'agradaria saber què diu aquesta legislació per llavors poder pronunciar-me i, després d'això, poder comprometre aquest parlament perquè faci una declaració de principis en el sentit de limitar una cosa o limitar-ne una altra. Això que quedi absolutament clar.

I en segon lloc, com dic, he de reiterar que crec que la sobirania resideix sobre els diputats de la cambra..., de les Corts Generals per fer modificacions d'aquest tipus, i crec que des d'aquí no hem de limitar en qualsevol cas aquestes qüestions.

Simplement he d'anunciar el nostre vot en el sentit d'abstenir-nos en aquesta votació i moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Per resoldre les contradiccions que s'han pogut plantejar, record que hi ha una esmena *in voce*, el Sr. Miquel Àngel Llauger té la paraula per cinc minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Començaré per la darrera intervenció perquè és la que ara tenc més recent. El Partit Popular diu que s'abstindrà sobretot per dos motius, perquè aquí sembla, per resumir, que vol que ens manifestem sobre unes intencions de modificació legislativa que no se sap quines són. Sr. Jerez, el text de l'acord que es proposa diu que es manifesta contrari a qualsevol modificació de la legislació de l'Estat que tendeixi a la limitació de la jurisdicció universal. Nosaltres creim que per afirmar això no és necessari saber si hi ha intencions o si no n'hi ha, tan sols, ni en quin sentit es vol limitar, sinó que simplement la proposta és que el Parlament es manifesti contrari a qualsevol modificació que pugui limitar això.

Les intencions no han estat en termes de textos legals, han estat en termes de declaracions periodístiques que arrel del cas de Gaza varen dir que seria convenient estudiar la possibilitat de limitar-ho als casos en què hi hagi alguna connexió espanyola, i varen venir de membres del Govern. Aquest és el punt de partida, però en qualsevol cas repetesc que no faria falta ni tan sols saber si hi ha intencions, ni tan sols conèixer en concret com s'han de substanciar per estar d'acord amb el fet que volem que el Parlament de les Illes Balears afirmi la importància de la jurisdicció universal, i per tant reafirmi que no hi ha d'haver cap modificació tendent a limitar-la.

Respecte del segon argument, que no hem d'entrar en qüestions que són competència sobirana del Congrés, si hagués vengut preparat supòs que podria haver vengut amb una bateria de PNL aprovades pel Partit Popular en què es proposa que el Parlament de les Illes Balears es manifesti sobre coses que en definitiva són competència del Congrés dels Diputats.

Passant als altres grups, gràcies pel suport. Tots dos han fet molt d'èmfasi en la qüestió que la jurisdicció universal és..., no sé com dir-ho, una anomalia, una cosa complementària, una cosa subsidiària, fins i tot s'ha dit una cosa transitòria. Jo he utilitzat el terme complementària, perquè efectivament és complementària i m'agrada més dir que és complementària que dir que és una anomalia; també m'agradaria dir que és transitòria perquè m'agradaria pensar que arribarà un moment que el Tribunal Penal Internacional tindrà el suficient reconeixement i les suficients potestats perquè aquesta jurisdicció universal exercida pels estats sigui innecessària. El que passa és que les limitacions del Tribunal Penal Internacional són tantes, de recursos, de reconeixement, d'estats que en són part, que avui en dia és la limitació més òbvia, que en aquest moment aquest ideal està molt enfora. Per tant aquest caràcter, sense deixar de ser complementari, no deixa de ser molt i molt important, i molts dels avanços que hi ha hagut en els darrers anys en justícia penal internacional han vengut més per aplicació de jurisdicció universal per part de determinats estats, entre ells Espanya, però també d'altres com a Bèlgica, com el

Regne Unit que no per actuacions d'aquest tribunal penal internacional que de moment encara és molt presoner de les seves limitacions.

Dos comentaris ràpids, si em permet el president. El Sr. Costa feia referència que s'ha de considerar que les actuacions que pugui tenir un tribunal estatal pot tenir efectes polítics col·laterals en el sentit d'efectes diplomàtics i indesitjables, per dir-ho així, això s'entén perfectament i aquesta és la política real, però nosaltres entenem, precisament, que això va amb la línia que els tribunals han de poder operar sense consideració d'aquests efectes. Si un tribunal pensa que en un cas hi ha crims de guerra, crims contra la humanitat i que ell té jurisdicció per ser competent en aquests casos no ha de considerar les possibles implicacions diplomàtiques en aquest sentit i en qualsevol cas la nostra proposta no hauria de ser de prudència en aquest sentit.

Pel que fa a la representant d'Eivissa pel Canvi parlava, també ho deia el Partit Popular, d'aquella pregunta per què alguns casos sí i alguns casos no. Crec que l'Audiència Nacional que ha vist casos d'Israel, de Xina, del Marroc, del Tibet, de Guatemala, del Salvador ja demostra una àmplia gamma de casos com per no ser acusada de parcialitat i el per què sí i alguns no alguns casos tenen a veure amb la connexió espanyola i alguns casos tenen a veure en qui presenta les querelles i en qui presenta denúncies. En qualsevol cas respecte del cas d'Israel, que ha estat comentat per la representant d'Eivissa pel Canvi, també entenem perfectament que en el cas que sigui un ministre elegit democràticament i que sigui un país amb el qual Espanya té relacions diplomàtiques no lleva ni posa res en el cas penal. Si una persona ha comès crims de guerra, els ha comesos al marge que hagi estat triat democràticament i que Espanya hi tenguí relacions diplomàtiques, i si un tribunal espanyol considera que l'ha de poder jutjar l'ha de poder jutjar també al marge d'aquestes consideracions.

Acab amb l'esmena *in voce* que se m'ha presentat. L'esmena *in voce* la podem incloure en ares del consens, però òbviament nosaltres, com a proposants, la considerem una referència innecessària perquè el caràcter complementari de la jurisdicció universal ja està afirmat en l'exposició de motius, ja l'he afirmat quan he explicat la proposició no de llei i a més va una mica per ser la jurisdicció universal, per ser, i així és entès per tothom que defensa en aquest moment, actua on no pot arribar per les seves limitacions el Tribunal Penal Internacional o la Justícia Penal Internacional. Per tant, posar l'èmfasi en aquest caràcter subsidiari en definitiva entenem que pot, fins i tot, equivaler a rebaixar una jurisdicció universal que en aquests moments juga un paper essencial en aquesta lluita contra la impunitat i en aquesta lluita per a la justícia penal universal. Per tant, l'acceptem en ares del consens dels socis del pacte, que no ens havien avisat que la presentarien, però l'acceptem de mala gana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Entenem que accepta l'esmena que presentava *in voce* la Sra. Marí. Per tant, es procedirà a votar la proposició no de llei amb aquesta esmena inclosa. Votam.

Vots a favor de la proposició no de llei?

EL SR. SECRETARI:

9 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

6 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Queda aprovada per 9 vots a favor i 6 abstencions.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS